

Előadás a szegedi belvizekről

(A Délmagyarország munkatársától.) Hubert miniszteri tanácsos, tartott szombaton előadást a szegedi belvizekről a városháza közgyűlési termében. A kiváló szakértő először általánosságban tájékoztatta a közönséget a belvizhajokról és rámutatott a Tisza árvízszíne fölé emelkedő vízgyűjtőről a szegedi ármentesítő társulat árterére lefolyó külvíz elleni védelem hiányaira és azon veszedelemre, mely az ártéri birtokosokat fenyegeti különösen azért, mert a magasparton létesített és fenntartott árkokkal mesterségesen összegyűjtött nagytömegű vizet éreztetik le, melynek az ártéren át való elvezetéséről nincsen elegendő gondoskodás.

Röviden ismertette ezután a múlt évben megszüntetett kormánybiztosság által készített lecsapolási tervet. A lecsapolás helyett megfelelő volna a kártevő viznek a lefolyását biztosítani. A belvizhajokon lényegesen segítve lenne, mielőtt a vízgyűjtőről lefolyó viznek a szegedi ármentesítő társulat árterén át való elvezetéséről gondoskodás történik, miért leghamarabb célhoz lehetne érni, ha az ármentesítő társulat megfelelő államsegélyben részesítenék, mellyel képes volna a Fehértől a Tiszaig vezető főcsatornát és a tiszai védtöltésbe szükséges zsilipet megépíteni. Emellett szükséges lenne, hogy a belvizes terület érdekeltsege megalakítsa a belvizrendező társulatot. Ennek a célja lenne az, hogy a szegedi ármentesítő társulatnak államsegély iránti kérelmét támogassa, azután eljárna a vízgyűjtő területen lévő árkoknak hatósági engedélyezése dolgában, mellyel kapcsolatosan a vízeresztés is hatóságilag volna szabályozható.

A társulati alakulást az összeirt érdekeltségnek kellene kimondani s elsősorban a városoknak és községeknek a községi tulajdont képező területekre vonatkozólag kellene a társulat alakításához való hozzájárulást elhatározni s azután oda kellene hatni, hogy az egyes birtokosok is az alakuláshoz hozzájáruljanak. E célból egyeseknek a gazdaköröknek rendelkezésre adott íveken fölhatalmazásokat kellene gyűjteni több kis érdekelt képviselőre, hogy ezután nagy többséggel, ha lehet egyhangulag mondassék ki a belvizrendezési társulat megalakítása, hogy ezzel is a belvizhajok nagyobb jelentősége kidomboríttassék s a közfigyelem ezen bajokra felhívassék.

Hubert miniszteri tanácsos előadását nagy érdeklődéssel hallgatta végig a közönség.

Renaissance Bar

ANITRA and OLD FELLOW

a londoni Alhambrából szerződöttel

és a szenzációs
decemberi kísértő műsor.

Hangulatoss új zenekar.

E. SCHATZ MAGDA fűzőszalonja

Somogyi u. 15., készíti a legmodernebb fűzőket, harkókat és minden e szakmába vágó készítményeket. 240

Mikulásra

Miniatűr krampusz . . . 50 fillér
Kis szőrmés krampusz . 1.— pengő
Közép szőrmés krampusz 1:20 pengő
Nagy szőrmés krampusz 1:50 pengő
Nagy virgács 20 fillér

Óriási választék minden elképzelhető gyermekjátékokban. 273

Párisi Nagy Áruház Szeged, Csekonic és Kiss ucca barok

Mindenki tudja Mindenki beszél Mindenki meggyőződhet!

a LAMPEL és HEGYI

Karácsonyi Vásár

szenzációs olcsó árairol.

Tisza Lajos körut. Püspökbazár épület.

Milyen lesz a templomtér

Írta: Rerrich Béla.

Ha külföldi barangolásainkkor valamely városrészhez érünk és az egy pillanatra is megtetszik nekünk, kellemesen adjuk oda magunkat ennek az érzésnek és elnézegetjük a szépségét, érdekességét. Nem elemazzuk ilyenkor azt az érzést, hogy miért tetszik a látott dolog, mik az okai annak, hogy szépnek tartjuk: az érzésszerű hatás kellemesebb, semhogy elrontsuk a megindokoláshoz szükséges fázisról gondolkodással. A zenebarát, aki nem hivatásos zenész és nem »snob«, az is a zene élvezetének él és nem keresi annak konstrukcióját, felépítését, élvezi, ha tetszik és unja magát, ha nem tetszik. Azt a zenét, amelyet előbb »meg kell érteni«, alig élvezi az ugynevezett »nem hivatásos« zenész.

A festőművészettel, a szobrászművészettel is így állunk: tetszik valamely kép vagy szobormű, vagy sem. Az első benyomás a mérvadó és a finomult ízlésű embernél döntő is — a magyarázat érdekesebbé teheti a szemlélést, jobban kibővítheti, a részleteket jobban megérthetjük, az első benyomást azonban nem változtatjuk meg lényegében soha.

A kész építészeti alkotásoknál egy kész helyzet elé kerülünk, látjuk a kész művet és — a legtöbb esetben — nem is tudjuk annak előzményeit és nem is érdekelnek bennünket.

Egészen más a helyzet olyan építészeti műveknél, amelyeket munkaközben, megkezdésüktől fogva látunk, látjuk lassú kifejlődésüket és módunk van elmélkedni afölött, hogy ez, vagy az a rész miért alakult ki így, mi készítette az építést, vagy olykor még inkább az építőt erre, vagy arra az elhatározásra, mikor talán egy másik megoldás jobb lett volna, vagy éppen olyan jó lett volna, vagy csak jobbnak gondolnók stb. És a szemlélőnek ezek az észrevételei teljesen érthetők is, már azért is, mert hisz építészeti feladatok ugyanazon építész kezében is többféleképpen oldhatók meg és mondjuk, több legelsőrendű építész is, nemcsak esetleg, de minden bizonynyal, szintén teljesen másképpen oldaná meg ugyanazt a feladatot; hisz a művészetben nincsenek abszolút igazságok. Hát a festészetben ugyanarra a feladatra, vagy csak ugyanannak a bibliai, vagy történelmi személynek a megoldására, nem teljesen egymástól eltérő fel-felgásokat látunk?

Az építészeti művek megítélésénél ismerünk kell a mű megalkotásának előzményeit,

a megalkotás körülményeit, a pénzügyi lehetőségeket, esetleges kényszerítő, magasabb befolyásokat, akár gazdasági, politikai, vagy egyéni elfogultság szempontjából, — mert az építész, majdnem mindig, a gyakorlati élet és gyakorlati célok szolgálatában áll és nem szabadművészet, mint a festőművészet, vagy a szobrászat.

A szegedi közönség érdeklődéséhez, mint építőművészeti kérdés, a templomtéri építkezés áll most legközelebb és így nem lesz talán érdektelen, ha egyetmást az építés »mühelyéből« kifecsegek.

Az egyik kérdés, amit sokan felvetnek, hogy a fogadalmi templom a térrel való körülépítéssel nem-e fosztatott meg egy nagyobb távlatból való megtekinthetőségétől és vajjon a fogadalmi templomtér nem kicsi-e?

A középkor, de a későbbi korok is, templomaikat nem állították be sohasem egy nagyszabású ut tengelyébe, vagy végébe, vagy egy nagy tér közepébe, hanem mindig kisebb terek egyik oldalára, vagy sarkába. Nézzük meg csak a világ egyik legszebb templomát, a bécsi Szent István-templomot, van-e tér egyáltalában körülötte? A prágai Thein Kirche, a veronai Dóm, a strassburgi Münster, a lübecki Dóm, a müncheni Frauenkirche, az ulmi Münster, mind körülépített helyen vagy kis tereken állanak. Budapest legszebb templomainak egyike, az egyetemi templom, a belső restaurálása által, sajnos, művészi szempontból nagyon értékesített Ferenciek temploma, a Jézus szíve-templom, a győri székesegyház, egyik sem áll valamely nagy ut tengelyében, vagy végében. Sőt a legtöbb templom még szabadon sem áll, hanem be van építve a térnek valamely oldalába. Rómában, az örökvárosban, 255 templom között egyoldalán 41, kétoldalt 96, háromoldalt 110 és négyoldalt két templom van körülépítve és csak 6 áll teljesen szabadon, Camillo Sitte adatai szerint. A templomoknak nagy terek közepére, vagy utvonalak végébe, vagy tengelyébe állítása csak a barokk-korszak után, a nagy barokk-paloták környékének térkép-

A 7000 kalóriás pécsi tojásszén

teljesen pótolja a koksztól, orosz-szenel. 941
A pécsi bányák képviselője:

Schön és Bajai Kőlcsey ucca 11.
Telefon 21-01